

Grote roerganger

Kent u ze ook de gemiddelde supporter van langs de lijn? Iets te enthousiast, iets te deskundig en iets te dik. Vroeger, ja toen waren ze nog actief, een goddelijk lijf en vol vuur. Nee, aan topsport zijn ze niet toegekomen. De sportvereniging werd zo langzamerhand een gezelligheidsclub, op gezette tijden een hapje en bier, veel bier.

Als het even kan wordt de gemiddelde supporter ingezet als scheids of begeleider van een jongerenteam. Sommigen komen in het bestuur. Dat zijn de ambitieuzen onder ons of de “niet-nee-durven-zeggars”. Je moet dan ook sterk in je schoenen staan als er een dringend beroep op je wordt gedaan. Bovendien, denk je nog: je inzet kost weinig tijd!

Koos is zo'n man. Hij is van ballenjongen opgeklommen tot voorzitter ad interim. Een goede dertiger met een drukke baan met het hart op de goede plek. Tegen wil en dank is hij de publieke zaak ingezogen. Hij is nu bijna een jaar in functie. Bijna elke avond van huis. Nee eten hoeft niet, een patatje of satéetje op de club is voldoende. Marjan, zijn vrouw, ondergaat lijdzaam zijn bestuursperikelen. Maakt zich zorgen over zijn eerst zo gezellige buikje. Zo nu en dan relateert zij het “zware” bestuurswerk en wijst hem op zijn ongezond eetgedrag.

Zoontje Tim is ongelukkig. Nog niet zo lang geleden zat hij samen met pa op de bank met chips en nootjes voor de televisie. Nu wordt hij gepest: Dik Trom, 't dikke zoontje van bolle Koos. Nee, naar de sportvereniging gaat hij niet meer. Hij heeft er toch geen vrienden.

Ellen zwaait sinds mensenheugenis de scepter over de kantine. De kas klopt altijd, ook al weet je dat zij stiekem de administratieve missers zelf oplost. Een hart van goud, altijd vrolijk, een echte moeke. De variëteit van de keuken is beperkt, doch vet. Erg vet. Beroemd is haar zelfgemaakte soep. Ook haar met eigen receptuur bereide ballen scoren hoog. Het laat zich raden. Onze hoofdrolspelers krijgen een conflict. Koos zegt in opdracht van de ledenvergadering Ellen de wacht aan. De kantine moet professioneler en de voedingskeuze moet gezonder. Ouders moeten hun kinderen het goede voorbeeld geven. Een gezonde geest in een gezond sportlichaam. Kortom: ellende en verdriet. Ellen wil geen afscheidsfeestje.

Zomaar een alledaags drama. Gemiddelde supporters, iets te enthousiast, iets te deskundig en iets te dik, maken een verantwoorde keuze: gezond eten! Als de mist is opgetrokken komt Koos tot een kloek besluit. De vereniging met Koos als grote roerganger voorop gaat voor gezond! Thuis eten onder culinair toezicht van Marjan, meer bewegen en samen met Tim naar de gewichtskliniek.

Ellen mag – de leden missen haar - onder voorwaarden blijven. Ze is blij met de praktische voedingsadviezen vanuit de gewichtskliniek. Zij straalt als nooit tevoren. Koos is in twee maanden tijd 20 kilo's lichter en Tim is met zijn 12 kilo's gewichtsverlies ook op de goede weg. Tim heeft zelfs een vriend. Louis, een lotgenoot, die al 16 kilo's is kwijtgeraakt. De twee gezworen kameraden zitten nu samen op voetbal, zijn bloed fanatiek en hebben plezier. En weet je wie het gelukkigst is van allemaal? Marjan. Trots staat ze elke zondag langs de lijn, 's morgens supporter van de jongens, 's middags om haar slanke Koos toe te juichen.

KARIN DE ZOETE

Karin de Zoete is
eigenaresse van
Karin de Zoete
Gewichtskliniek

www.karindezoete.nl